

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 394/2016
13.04.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља Бор из ..., чији је пуномоћник Ненад Јовановић, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2446/15 од 28.10.2015.године, у седници већа одржаној дана 13.04.2017.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против става првог и трећег изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2446/15 од 28.10.2015. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 80/15 од 25.06.2015.године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи као незаконито решење туженог о престанку радног односа тужиље број ... од 25.06.2013.године и да се утврди да је радни однос тужиље заснован на одређено време прерастао у радни однос на неодрђено време на пословима ... у служби ... туженог Дома здравља Бор почев од 06.07.2013.године и тужени обавезе да тужиљу врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде штете на име неискоришћеног годишњег одмора за 2013.годину исплати износ од 40.659,46 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2014.године до исплате. Ставом трећим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2446/15 од 28.10.2015.године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиље и пресуда Основног суда у Бору П1 80/15 од 25.06.2015.године потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и пресуда Основног суда у Бору П1 80/15 од 25.06.2015.године потврђена у ставу

другом изреке. Ставом трећим изреке, преиначена је иста пресуда у ставу трећем изреке усвајањем жалбе тужиле тако што је обавезан тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 25.06.2015.године до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену у односу на став први и трећи њене изреке, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битних повреда из члана 374. став 1. ЗПП на које садржина ревизије указује. Побијана пресуда је јасна, потпуна и непротивречна. Садржи разлоге о битним чињеницама и наведени разлози сагласни су стању у списима, па нема разлога због којих се пресуда не би могла испитати.

Према чињеничном утврђењу тужилца је са туженим почев од 19.01.2012.године закључила више уговора о раду на одређено време без прекида. Уговором о раду од 19.01.2012.године тужилца је засновала радни однос на одређено време почев од 20.01.2012.године по ком уговору је радила 3 месеца, затим Уговором о раду од 19.04.2012.године засновала је радни однос на одређено време до 6 месеци почев од 20.04.2012.године и радила 6 месеци. Тужилци је решењем туженог од 19.10.2012.године престао радни однос са даном 19.10.2012.године због истека рока за који је заснован. Уговором о раду од 19.10.2012.године тужилца је поново засновала радни однос на одређено време почев од 20.10.2012.године и радила 25 дана. Решењем туженог од 14.11.2012.године тужилци је радни однос престао закључно са даном 14.11.2012.године истеком рока за који је заснован. Уговором о раду од 15.11.2012.године тужилца је закључила радни однос на одређено време ради замене привремено одсутне запослене до повратка запослене са породилског одсуства. Решењем туженог број ... од 25.06.2013.године тужилци је престао радни однос код туженог закључно са даном 05.07.2013.године. У образложењу овог решења наводи се да је тужилци радни однос престао због повратка одсутног радника ББ са породилског одсуства. На основу закључених уговора о раду тужилца је код туженог обављала послове ... у служби ... ОЈ Дома здравља Здравственог центра у

На основу овако утврђеног чињеничног стаа нижестепени суд је правилном применом материјалног права одбио као неоснован тужбени захтев тужиле за поништај решења туженог о престанку радног односа.

Одредбом члана 37. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/2005 и 61/2005) прописано је да се радни однос заснива на време чије је трајање унапред

одређено, када су у питању: сезонски послови, на одређеном пројекту, повећање обима посла који траје одређено време и слично. За време трајања тих потреба с тим што тако заснован радни однос непрекидно или са прекидима не може трајати дуже од 12 месеци (1) под прекидом из става 1. овог члана не сматра се прекид рада краћи од 30 радних дана (2) радни однос на одређено време ради замене привремено одсутног запосленог може се засновати до повратка привремено одсутног запосленог (3) радни однос заснован на одређено време постаје радни однос на неодређено време, ако запослени настави да ради најмање 5 радних дана по истеку рока за који је заснован (4). Одредбом члана 175. став 1. тачка 1. Закона о раду прописано је да радни однос престаје истеком рока за који је заснован.

Полазећи од наведених одредаба Закона о раду, а код утврђених чињеница да је тужила по основу прва три уговора о раду на одређено време, по Уговору од 19.01.2012.године радила 3 месеца, по Уговору од 19.04.2012.године 6 месеци и по Уговору од 19.10.2012.године 25 дана, укупно 9 месеци и 25 дана и након тога по Уговору од 15.11.2012.године по другом основу – ради замене привремено одсутног радника који се налазио на породилском одсуству радила укупно још 7 месеци и 20 дана, након чега јој је престао радни однос код тужног оспореним решењем од 25.06.2013.године са даном 05.07.2013.године, због повратка одсутног радника са породилског одсуства, следи да нису били испуњени услови за преображај радног односа тужиле заснованог на одређено време код туженог у радни однос на неодређено време. Дакле, тужила по основу прва три уговора није радила дуже од 12 месеци нити је наставила да ради најмање 5 радних дана, по истеку рока за који је засновала радни однос на одређено време, па нису ни били испуњени услови у смислу цитиране одредбе члана 37. став 4. Закона о раду за прерастање радног односа у радни однос на неодређено време. По последњем уговору тужила је радила на одређено време ради замене одсутног радника и даном повратка одсутног радника оспореним решењем о престанку радног односа тужиле је престао радни однос код туженог заснован по овом основу.

Правилно закључује нижестепени суд да у ситуацији када је тужила на одређено време код туженог радила по два различита основа, рад на одређено време, тужиле по једном основу не може прирачунавати времену трајања радног односа на одређено време, када је радила по другом основу, односно ради замене одсутне запослене, те нису били испуњени услови за заснивање радног односа тужиле код туженог на неодређено време и да је побијаним решењем туженог правилно тужиле престао радни однос код туженог.

У ревизији се понављају наводи који су истицани у жалби и који су били предмет правилне оцене другостепеног суда. Како се њима не доводи у сумњу законитост и правилност нижестепене одлуке, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде.

Правилна је одлука у делу о трошковима донета правилном применом члана 154. и 155. а у вези члана 165. ЗПП.

Како је ревизија тужиле одбијена, то тужиле не припадају трошкови ревизијског поступка.

**Председник већа - судија
Снежана Андрејевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић